

OLDŘICH EICHLER

Oldřich Eichler

Narozen 18. 7. 1941
v Byškovicích u Prahy.

Studium a působení:
1955–59 studoval na
Škole uměleckých řemesel v Turnově

1959–60 působil v obo-
ru uměleckého zpraco-

vání kovů v Ústředí uměleckých řemesel v Praze
1960–66 studoval na Vysoké škole umělecko-
průmyslové v Praze u profesora Jana Nušla
1969–71 pracoval jako malíř-grafik ve výtvarném
ateliéru Státního divadla v Brně

Již v době studií byla jeho hlavním zájmem malba,
které se dodnes výhradně věnuje.

Eichlerova malba je hledáním vnitřního řádu mezi
brilantní formou, kterou se tvůrce zmocňuje este-
tického odkazu Jana Vermeera van Delfta,
Rembrandta van Rijna a dalších velkých Mistrů
malířské historie, formou, kterou disponuje při hlad-
kém přechodu barevné tóniky, měkkosti a plynulosti
výtvarných vazeb jednotlivých objemů malířského
díla a svíravou potřebou obsahu s vlastním sou-
časným mravním poselstvím. Znamení tohoto zápa-
su jsou uložena pod zdánlivě vyrovnaný, člověk by
řekl, hedvábný povrch pláten, jakoby malíř nechá-
val na vnímavosti zda přistoupí k plátnu, projde
lahodností hnědí, okru, šedi... a vejde do další, pod-
statnější roviny malířovy výpovědi.

Eichler nechává na člověku před obrazem, aby
posoudil nakolik se tvůrci podařilo vložit do krásné,
oko utěšující malby znak neklidu, zrno bouře,
kámen myšlenky vyvolávající velké čerení.

Oldřich Eichler není malířem lyrického symbolu, je
malířem ticha, ukrývajícího někde v hlubinách
paměti velký křik. Je malířem barevných ladění,
kdy mezi strunami v okamžiku pnutí vystupuje zvuk
prvního tónu hudby a ta hudba není jenom
Beethoven, Brahms, Janáček, ale i francouzský
komponista Jarre se svou muzikální sférikou, se
svými syntezátory, do jehož kódů se dá vložit veli-
ce individuální vzpomínka na zlomky skutečné vel-
ké muziky.

Eichler je hledačem světla v šerosti dešťů zapla-
vujících v předjaří a loučení s podzimem nejen
dláždění městských aglomerací, ale i naše oči,
naše srdce, naše myšlenky.

Je vyznavačem nacházení křídel za cenu pádů.

VELKÁ ILUZE

Miluje hlubinu, aby mohl malovat o výškách, vstupu-
je do úzkostné temnoty, aby na povrch malby vypros-
til třpyt. Malíř generace čtyřicátníků staví před vaše
oči Doteky, Větrný ambít, Ikarův pád, Nadějí, Krajinu-
hudbu, Předzvěst, Zrození, ale také Lidickou pietu,
Novodobou apokalypsu a další díla, kterými proka-
zuje svoji příslušnost k tomuto času.

Příslušnost tvořivou, tedy reagující na doteky, kte-
rými do nás vchází svět, doteky vlastními – malo-
váním. Malováním mlčenlivých obrazů, které, když
k nim přistoupíme, čekají na naše slovo.

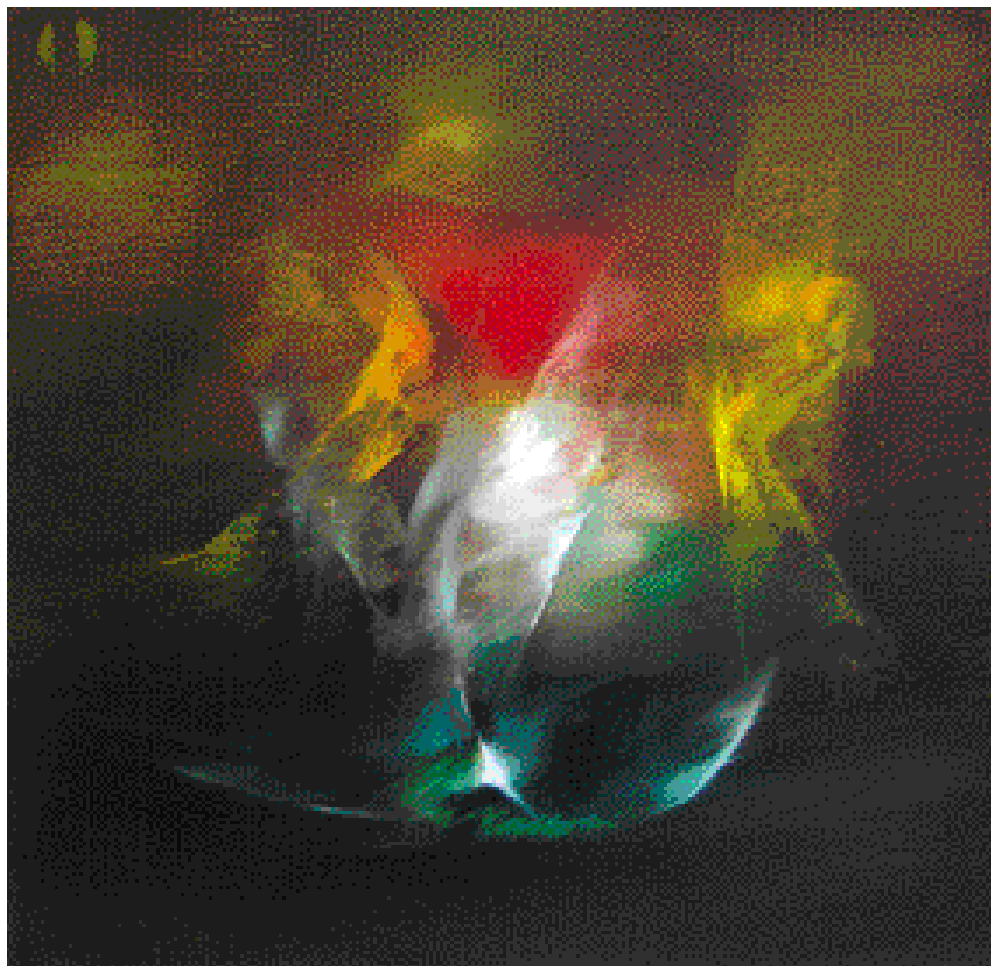
Jan Tůma, 1984

VELIKONOCE 2004

Samostatné výstavy:

- 1968 Brno - Galerie mladých
- 1973 Brno - Galerie Jaroslava Krále
- 1974 Praha - Galerie mladých Mánes
Vídeň - Galerie Mahlerstraße
- 1976 Jihlava - Oblastní galerie Vysočiny
- 1977 Heidelberg - Galerie Grisebach
Oslo, Stockholm
- 1978 Brno - Galerie Dílo
- 1979 Ostrava - Galerie Dílo
- 1980 Opava - Galerie Dílo
- 1981 Jihlava - Oblastní galerie Vysočiny
- 1982 Tišnov
- 1984 Cheb - Koncertní a výstavní síň Klára
- 1985 Havířov - Galerie Dílo
- 1986 Humpolec - Muzeum Dr. Hrdličky
- 1987 Praha - Divadlo E. F. Buriana
- 1988 Třebíč - Malovaný dům
- 1989 Plzeň
- 1990 Olomouc
- 1991 Brno, Liberec
- 1992 Jindřichův Hradec, Brno
- 1993 Praha - Galerie Luka • Ostrava
- 1994 Valeč
- 1995 Brno (Českomoravská stavební spořitelna)
- 1996 Zlín - Galerie Viva
- 1997 Ostrava - Galerie Chagall
- 1998 Tišnov - Jamborův dům, Prostějov
- 2000 Moravské Budějovice - Zámecké konírny
- 2001 Znojmo, Benešov, Kuks, Podivín

TĚŽKÝ SPÁNEK